

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редяним: 29-41.
Друкарів: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИЖИВНИКА
20 сот.

[illegible]

інтерв'юється про організацію „Головмистецтва“ Польський висловив при тій нагоді також потяглий свій установа, тобто Народного Комітату Освіти, на завдання ч. ш. культурної революції на Україні в особні мистецтва.

Ми будемо — казав він — українсько-радянське мистецтво. Ми намагатимемося осучаснити та освіжити українське оперне мистецтво, утворити українську оперету, в галузі кіно полишити довіряти найкращим талантам кінобрани і сцені, поширюючи ширше науковий, античний та мистецтвознавчий фільми. Головне наше завдання — не протиставити мистецтва, відокрепити його до широких мас, до пролетаріату України. Одним з найважливіших завдань є також боротьба з мішаним у мистецтві. Зміцнення і розвитку пролетарської літератури, живопису, скульптури та оформлення всіх галузей мистецтва — такі завдання ставлять у загальних речах Народний Комітат Освіти. А ми всі ці завдання вимагаємо однієї терміну в підомі мистецтвознавчому процесі, тому й організуємо нову установу „Головмистецтво“.

Інститут Української Наукової Мови.

З київської „Народарської Права“ (з 22. XI. з. р.) довідуємося, що на останньому засіданні Ради Академії займалися справою праці Інституту Української Мови. Головою того Інституту є акад. А. Коммський, а керівником Гр. Холодний. Рада Академії рішила, що Інститут повинен досить багато в ділянці ч. ш. формальної продукції та побуд деякого висловлення в галузі відословлення в методичній роботі. При тій притичині до праці досить повинна чинити факційна. Далі Рада Академії рішила, що статут Інституту перестарілий і його треба змінити. Навіщо ствердила, що у словниках БУАМ і в словниках мови мови повинна досить розбіжності, за що відомо Рада і упряма Інституту. Крім того Інститут співпрацює у видаванні певних матеріалів для словників до друку і тим не отримує умови з Державним Видавництвом України. Детальні запитання, що Інститут не використовує народних матеріалів як одного з основних чинників в праці над словниками.

60-літній ювілей Просвіти відсвяткуємо найкраще. Коли всі від „мала до велика“ станемо її членами. Тоді співішуть зі зголошеннями в члені, надсилайте вклади й інші пригадувати!

Мих. Гудинський.

Світогляд творчої еволюції.

Анрі Бергсон.

(Лондонський.)

Ідея інтуїції введена Бергсоном була, зовсім несправедливо, тою, докида якої загомоніли найбільші півні і пізній найважливіший наступ. Коли Бергсон каже про неї в різних місцях своїх творів то за кожним разом він має на меті розсіяти сподівання, буцим-то її зміст можна вичерпати дефініціями. Бо для зрозуміння інтуїції заснованої Бергсоном треба також знайти в собі інтуїцію — витратити щось із власного несподіваного зусилля.

Автор „Матері та пам'яті“ дає власною працею найкращий приклад, як треба розуміти нову методу єднання науки з метафізикою і метафізику з дійсністю. Наскільки ця метода виправдана, на це ми б хотіли хоча б великийський вплив ідей Бергсона на сучасну філософічну думку. Та надалі від віри Бергсона в обісну метафізику, що йтиме новими шляхами, завдяки новим засобам пошуку, вже нині його твори простягають перед нами зовсім нову перспективу, коли глянемо його очима на якунебудь проблему.

Наймогутнішим здобутком світогляду Бергсона видається нам зображення ним доказовий матеріал, чому тільки наукова система не може дати нам відбиток, копії або приблизної наблизації життя. Це торкається та-

3 волинської тихої сторони...

(З приватного листу.)

Від українського громадянства, що має спроможність обхотити не тільки мало не цілу Волинь, одержав один із лабіумів Рівнянщини листу інтересних ушат про тамтешні відносини, які передані нам до використання. Уваги ці буде безперечно цікаво прочитати українському громадянству. — Ред.

„Хто в Галичині побував хоч трохи на Волині, той бачив неодноразово, що мусило виволити його в дитя, таке село ріжне від того селого, до чого ми приналежні в Галичині. От хочон тутешні учителя стого.“

Учителі православні — в більшості без відповідних кваліфікацій, без семінаріальної матури. В них є, як то у всіх порядних людей буває, багато шир — відповідно до оточення, місця і часу. Я чув на свої власні вуха, як один такий учитель говорив у товаристві, яке він уважав чисте польським. Приналежний, православний, але почувався поляком. Іншим разом був він, будучи між самими українцями, говорив про українську справу як про свою, рідну. А при посвященні школи вінголосив цей „православний поляк“ таку патрістичну польську промову, що ми немо застатити пай-патрістичного „древнього“ поляка.

Немаду, але еате сумну ролю відіграли такі учителя при виборах до сейму в септаті в цьому році. Це була просто корова їх підданості. Вони допрали всі ці паймаїні і віддали по селах та розпавали народню масу, а все на те тільки, аби та маса голосувала „за номер один“. При цьому, розуміється, обіцяли селам різні благодаті: да не було школи — школу, де треба було дороги — дорогу і т. п. Богато було сіл, що пішли за ними, а де це не помогло, там ція самі учителя помагали „робити вибори“. Чужа думка, що в Волині вийшло стільки полі-одинарків? Не потребує додавати, що всі ці православні учителя (по звичаю: бухгалтерів, писарчук і т. п.) належать нинішньому до „Товариства Наушців Польських“ у Варшаві, а про слово „Вашину Поміч“ нічого й не знають.

Крім учительства в тут по селах ще один різ інтелектуальний православний батюшки. Вони в більшості шого таке саме „необіте“, як і скарактеризовані висте учителя. У себе дома говорять залюб-

ян по російськи, пишуть такежне збо по польськи (і), а до своїх гостей говорять, як треба: по українськи — по українськи, до поляків — по польськи. А при тому всякому війні бачуть і страхоположи, що аж стид за них.

Пачатки прав. парохіального уряду на Волині виглядає такі по передній польський опей, а докида його польський ланне: „Ужешдін сталу пийдлого параді православней п.“ Таки, а не інші пачатки скріп.

Щодо думпастирської діяльності прав. духовенства, то пожалейте Боже! Проповідан батюшок таки, як лево пово-вбраного мійта в сабитому галицькому селі. Без форми, без змісту, словом — мертвотина. До того мова тих проповідей або москвофільська або українсько-москвофільська проповіді. Для мене ніяком ясно, чому тут ніхто не слухав церковної проповіді і чому на Волині в такий астрапашувий спосіб поширюється сектанство. — Богослуження відправляють теж майже неоди по селах в російськом винювоку, хоч і вже села, де відіправа відбувається в мові церковно-славянській, але в українськом винювоку (як і в Галичині чи на прав. Букочині, а навіть в чисте народній мові). В загальному тутешня прав. духовенство має мало зв'язків з народом, серед якого живе, а те менше поміли чи прив'язані до себе. Про зв'язки очевидно не говорю.

Ще один образок з тутешнього життя. Стрічаю нещадно лях православних богословів і робалакуєся. І показується, що один з них говорить тільки по російськи, а другий каже, що він українськи, але поєсть на годині біду конфедератуку в червоном павком доклада. Чи можна поєсть полібіне увягти собі в Галичині? І чи в увазі на все те не наповни нас студеном факт, що таке безобачно в темі православня прийняється в останніх часах у Галичині?

Про народню масу на Волині можна теж сказати багато цікавого, доброго й негативного. Ця маса, як і її інтелектуальні менше позитивно вироблені, як у Галичині і значно менше відорвана від народної маси. А що пай тою масою дуже мало хто працює, то вона мусить бути темна, незрета, адана на саму себе. А в тім пачаті ті пайні інтелектуальні, що стоять близько до волинського села, в притичності широкі завлають, що справжній настрій і почування селянської маси в дитих — загальною.

Серед москвофілів.

Боротьба між галицькими москвофілами за Народний Дім.

Перед нами найважливіше видання „Русского Голосу“ з 22. XI. листопада, що привабливе в підомі справі діяльності „Народного Дому“, а зокрема діяльності найважливіших комісарів у цьому і останнім зборам членів Інституту „Народний Дім“, що відбулася в „Північній Українському Комісарі Мит. Батішського 15. листопада. Про ці збори ми коротко інформували наших читачів та пачаті дуже вичинили 14 резолюції.

З надзвичайного додатку „Русского Голосу“ вийходять, що між галицькими москвофілами, а саме між групою „Русского Голосу“ і групою „Голосу Народний“ і між іншими і органом комісара „Народного Дому“ боротьба останнім часом довготривало загострилася та дійшла на ті спорі за „Народний Дім“ до найвищого напруження. Про це можна вносити вже хочби в того, що спорочі сторони прогукують собі бойовистами. В названому випуску „Русского Голосу“ бачимо на передньому місці відомку до всіх членів „Народного Дому“ у Львові і до всіх „гала-русс. общественности“, в якій читаємо:

„Наш гала-руський“ народ добивається, як відомо, більше десяти літ відомі деякі інституту „Русский Народний Дом по Львові“, безпробно закритого бувшию австрійськом владою. Вей наш організації збирали багато енергій, щоб спонукати польський уряд рушити цю справу в мертвій точці. Навіщо по десятилітній пашій находах, відомі чинний влади, як це вони завалили нашим делегатам, були незадоволені від справдливих вирішення даної справи. Для остаточної пораді майна Інституту по цьому бракувало ще, як казав ком. Батішський, подання деяких формальностей, на які мали бути відповілі члені Народного Дому на своїй нараді 22. XI. листопада з. р. скликаній ком. Батішським. З уваги на такий характер, який згідно зі словами ком. Батішського мала мати названа нарада, — „галицько-русская общественность“ не лише не перешкождала скликанню цієї наради, але навпаки випадала їй деяку підтримку. Одначе вже на своїй нараді виключило, що комісар та існуючий при ній байрат мали перед собою далеко інші завдання. І так вже на нараді ком. Батішський запропонував членам Нар. Дому поширення байрату до 50-ти членів,

кож і філософічних систем. Кожна з них мусить аріктись спроби охотити цілість дійсності при допомозі ідей. Віра в відкриті неохотні закони еволюції могла вести до таких конструкцій, побудованих на зра-зок шпалів, якими йшов розвиток життя: від рослин до звірят, а від звірят до людини.

Бергсон показує нам, де ці шпалі переставляють бути науковим фактом, а стають самою конструкцією самовипишеного, оманеного інтелекту. Ізлучи крок за кроком за еволюцією життя, що йде ріжними напрямками, доходимо агодом до пункту, де нема безпосереднього ступня від свідомості увязненої в звірний до свідомості вивольеної в людині. Природа зробила в цьому пункті скок. Між людиною і звірним світом є ріжниця не шпала, а роду, не скільки, а якості. Переходячи до людського світа від звірного, наука переходить з дослідів над обмеженою свідомістю до необмеженої.

Іншими словами: а якийсь мент великого біологічного процесу, людина вивольила себе від механізму, підчиненого законам мертвої природи. Вей інші напрямки розвитку життя створили дійшли до самої вузлиці: людина єдина пробрала її стіну. Вей наукові та філософічні теорії основані на погляді про тотальність життєвого процесу з явищами природи, досліджуваної та класифікованої, приймають можливість, що майбутність дається відкрити при допомозі теперішності. Бергсон показує, що ця теорія є змеханізованим нахилом мізку, який ки-

дає наперед себе образ запозичений апоза себе. Майбутність існує в теперішності лише настільки, наскільки в дійсності виключаємо людську свідомість.

Свідомість є для Бергсона одностанча а можливістю вибору, а можливість вибору в свободою, себто творчістю. Ця теза не виключає можливості передбачування майбутніх фактів на підставі минулих і теперішніх. На цій можливості побудований розвиток науки і всі її успіхи та доцільність. Але її межі кінчаються і кінчатимуться вічно там, де вона буде силкуватись передбачувати і само то джерело, що передбачує творчість людини.

Один з найбільше оригінальних учнів Бергсона, Ст. Бжозовський, що один з перших умів самостійно оцінити вагу його ідей, уживає в однім місці такого дотепного прикладу у відповіді на сумніви, як можна будувати світогляд на принципі творчої спроможності людини: ці сумніви виглядають так, немов би хто в кранній годиннику питаєся аднований, хто накручує самого годинникаря. Бергсон не відкрив нічого нового стверджуючи, що людина не лише є творена життям, але і творить його. Від Таалеса через середньовічних візіонерів, Віка, Паскаля і в десятках геніальних умів XIX століття виринула в різних формах ідея про неможливість охоплення сути життєвого процесу і непередбачність його законів і форм, що родяться із взаємних аовнішнього світа з людською діяльністю. Бергсон перший приклав цю ідею до кількох ділянок наукової

праці, які вели свої деліти так, немов би ідея про творчу еволюцію не ріжнчалась нічим від ідеї про пізнання, відкрити себто вже змеханізовану еволюцію.

Коки хочемо бути зовсім вірними думці Бергсона, не маємо ніякої права ановувати світогляду творчої еволюції. Такий світогляд як система або бодай сам принцип не існує: усе, що з нього лишається, це спонукка ввійти в контакт з дійсністю при світлі кількох промінів чужої ідеї. Такий світогляд не може давати й висновків у старім розумінні ідей, які досить прийняти, щоб вони були правдивими. „Правдливий“, „дійсний“, „свідомий“, „свобода“ і десятки інших слів, з якими ми зв'язуємо якийсь означений зміст, виривають перед нами не як старі добрі знайомі, а як овиднових проблем.

Навіщо нам проблема — скажете — ми хочемо від філософа їх розв'язок. Бергсон може вам показати, чому розв'язка є звичайною оманю мізку поневоленого „прикличною“ працею, тремтливою, химерною тією у порівнянні з проблемою, що простягає перед нами обрії нового розуміння життєвих проявів. Філософія є для Бергсона нічим іншим, як поширеною до меж творчості потребою, що спочинає прислана в кожному з нас: потребою познати на себе та дійсність свободним поглядом, вивольеним від практичних цілей, потребою перейти між тим, чим ми є і чим хотіли би бути та потребою у невинним змаганні перевищити себе.

ПО ФАБРИЧНИХ ЦІНАХ

дивани, Церати, Хідники, Капи, Накидки, Портієри килим. Франки, Матерії мебл., Коци і т. п.

Д. ЕНГЛЕНДЕР, Львів, Ринок ч. 8.

порукає ФІРМА

НОВИНКИ

— Фільм „Тарас Шевченко“, що влітку вийшов у світ „Народного Дому“ має польський підпис. Такий же закон від 1924 року, що не дозволяє нікому фільм у Польщі мати надписи в іншій мові. В Ужгороді інші записки можуть виставляти фільми і в рідній мові.

— Білет на концерт В. Тисика (псевдонім на чужині Юстин), що відбудеться 1-го грудня в р. у салі „Лиса“ в Львові прокат „Совієтний Базар“ вна. Руска 30.

— Арештування й туди. Пишуть нам: З Додроміри пов. Збарж з хати своїх рідних сестри прийшли нещадно до Тернополь 20-літній Павло Гудельюк, щоб після позачергового торгівельного курсу для збірників у Львові шукати для себе посади. Недавно після його приїзду 20 листопада, поліція його арештувала. 21-го приїхав до Додроміри комісар поліції з Підволочиська з постерунком і арештував решу в домі його батька Семика Гудельюка, забравши з собою деякі шкільні записки сестри. Дня 22 листопада в р. приїхав до Додроміри, де з постерунком державної поліції, немов постерунком з Підволочиська і перевів основну решу у місцевих господарів Івана Задубери, гадаючи, що тамнісінькі, але не знайшли нічого.

— Вугілля подорожчє змозго на 3 зол. від тону, себто на 20—25 проц.

— Ляміська хроніка. 172 новобранців мусіло стати ще раз перед комісією тому, що військовий атада ствердила злочинство одного її члена лікаря-майора Урбановича. При цій нагоді 32 кандидати на новий обійшлися у військовій. — Арештували служачку Софію Салабаніну, яка примічалась, що закопала свою дитину на ляміській кладовищі, тому, що дитина провалилася в колодязь. На вказаний нею місці дитина не вилася, Поліція дістала анонім, що Салабаніна пішла садилами париського Лявдрі і дитину спалила в печі. — Два шестітні челядники Тіртартен і Геттера змішалися за свою мречену так сильно, що цей останній перерізав першому лише носом. — На Закарпатській агоріти музик Ройовського з придумками.

— Осні бурі відізнали цього року Селадю Європу зовсім несподівано, після тривалої, анімаційної погоди. На всьому міському побережжі лютує буря, полив, причому вельми шкоди на острові Сикот і на Гельсгольмі. Перервані гати нехотко будуть виправдані. Пристань в Антверпені зникла; вода відірвалася до моря. Негода панує і на белгійському побережжі. Там же над величезні міста Німеччини проливали буря з дощем, що покладала ламки і ломилася дерева. Найдикніше те, що одночасно в Нью Йорку після нещадної спеки прийшли морози, яких жертвою впало кілька осіб. Якось небо над нашими голубами для нас ласкаве.

— Бандитам без мішка. В Явчині (Паремішк) Василь Мансикок застрелив Михайла Ковалюка та його жінку, ще в порізав їй горло. — У Лямішк Горішніх граб наводили зорубали гнєвого Тому Вилмаса, з поміччю його дитини над двома в міст. — У Туклі бандити ограбили пошту на 245 зол. — Між Перемішаними і Солонію випало на чотирьох селян, що вели храм до кооперативу, кілька зарубив, що пробували їм ограти. — У Шкельці (Шалаточина) селянин Костик пробував звести свої врахунки з шкельським буржуйним пристроєм через вікно його хати у сусіда.

— Темка хроніка. Шкельський послужач в Олександрії Марія Кошчовська вийшла з драматичної хати з хат сестри, що мала гроші та клопоту. Коли треба було, змусила їй їх картючки та везла так довго, що сестра в околиці Шкельці повила про це повідом. Кошчовський буде розмовляти з людьми відрізняє місто в везенні. — У Лямішк Горішніх (Борщівці) невідомі вбили сожирку господаря Тому Вилмаса. — У Кукішівці (Рашів) бандити вдерлися через дах до господаря Платоновського, поранили його і забрали 2 золоті. — 4 міс явчівці дістали зламаний „адамі“ з перекопання Бігера, який хотів продати вкрадені в косяки літаки. — У везі Сикотин (Рашівська) гості на вєсїлі Василя Верхали почали скаржити з рушниць, на многаж „адамі“ так нещадно, що вбили молодого.

— Ріжні містки. Кілька нових смішних пейзажних зображень нових у Будалєвці, що торжували зовсім величезні літературні твори, стали предметом інтерв'ю в паризькій. — У Лямішк північними діями друкувати в пресі свої спо-

мини згора Д'Абернон, бувший англ. полков у Берліні. — Чехословацький уряд рішив купити для державної бібліотеки всю музичну спадщину Сметани: 8 опер і його пісні за п'ятдесят мільйонів корон. — Радянський уряд має намір продати на чужині деякі архітектурні старих мистців за кілька мільйонів рублів. — Муссоліні видрукував у „Попольно д'Італія“ статтю п. а. „Назад на село“ з покликом не допустити до еміграції селян у містах за шість місяців покинуло в Італії 70,000 селян свою батьківщину. Муссоліні є і за насильницькими засобами. — Азійський король Зогу вибирається після офіційної коронації в подорож по Європі. — У Парижі помер бувши шеф штабу маршала Фоша і союзного комітету ген. Дестієр. — Китайський міністр внутр. справ видав розпорядок, що у всьому Китаю обов'язує підтвердити сонячний календар, замість „місячного“, вживаного досі.

— Рекорди. У Варшаві застрівся в хостелі „Дні Марії“ один молодень підчас полюбу своєї „вибраної“ з іншим. Костел зачинили, щоб його наново поховати. — У Кізі відчинили відділ медичної клініки з небувалым апаратом, який дасть змогу пацієнтам небувати на серце лікуватися у хаті через відповідне електричне підключення з клінікою. — У „Красній Газеті“ читаємо таку новинку. Представник Комісії райрабпрора (мінської губ.) перерізав учителя Казанського на місце служби жінки-вчителі Зенькевич, а Зенькевич на місце служби жінки Казанського. На письмений протест обох учителів, представник написав таку резолюцію: „Якщо ви недоволені переміщеннями — можете замінити собі жінки“. Напрогати останньої невіді було в Берліні і спроб самогубства: більшість уживала саїтанняго газу.

— Доля письменника. В одній з париських деніків поміщений записки дати складами допомоги старому 70-літньому письменникові Віалі. Він живе нині спрадіжаний у мужлі, на піддаш. З кінцем минулого століття це ім'я було славно. Віалі, перший муж визначної нині письменниці Колект, здобув своїми поістами такий успіх, що вони розходилися у сотні тисяч і в перекладах на різні мови. Його „Клявдіна“ була незвичайно популярною поістою у Франції та на чужині. Та згодом про нього забули, бо прийшли нові письменники з більше „сучасним нервом“. Недавно один париський часопис помістив навіть некролог Віалі. На це Віалі післав редакторів на другий день записку: „Про мою смерть ви повилили трохи передчасно. Все-ж дякую за почесну агадку“.

— Нормальна рідня. Досі світова статистика стверджувала, що „нормальна рідня“ амичило: батько, мати і троє дітей. Це було підставою господарських обчислень. Тепер американські міста перекази нову статистику і ділять до анисовку, що нормальна рідня переходить до анисовку. Четвертий з анисової суми рідни, які переказано, не має зовсім дітей, друга четвертина має всього одну дитину, третя четвертина має двоє дітей, а шосту четверту четвертина має троє, четверто і більше дітей. Нормальна рідня наближується доводі до числа двох дітей.

— Видання „Червона Калина“ повідомляє оним всім шановним виборцям, що вже вийшов 3-й наклад „Історичного Календаря-Альманаха „Червоні Калини“ на рік 1939. Замовлення, які надійшли будуть негайно полагоджені. З новими замовленнями просимо поспішити, бо 4-го накладу вже не буде. 2-4

ТОВАРИСТВО БЕСІДА* улаштує заходами „екції Помочі Дорослаїм“ — Молоді при Т-аї Охороні Дітей — у Львові, дня 2. грудня ч. р. о год. 4-й пополуноді в салі Т-ва „Бесіда“ (Народний Дім) вулиця Рутівського

Вечір Казки

для дітей (в д. 4—10 л.), своїх членів і приведених гостей.

ПРОГРАМА:

- 1) Казка Бабуні.
- 2) Дев'ять.
- 3) Жина Лялька.
- 4) Сніг.
- 5) Юрза-Мурза.
- 6) Фантаза Літерія.
- 7) Король і королева зігнали.

По програмі різні дігочі забави. — Еступ за добровільними датиами. — Проситесь о численну участь. 1006 1-1

Театри.

Великий Міський Театр:
Четвер 29-го, г. 7-30 веч. „Тасмича дама“, оперета.
П'ятниця 30-го, год. 7-30 веч. „Моральність памі Дульської“, ювілей 30-літньої праці арт. Ровінської.

Кіна.
„Аполло“: „Вєра Мірєна“.
„Іл“: „Отрута кохання“.
„Ола“: „Коли весна життя промолить“.
„Палас“: „Пантера“.
„Фатаморган“: „Кіна чи блазень“.

Дописи.

СНЯТИН. (З промови Л. Васильєвського на тему: „Шасудський і сїдні крес“) Дня 11. п. м. зан у польський „Соколі“ в Снятині промову бувший міністр п. Леон Васильєвський на тему: „Шасудський і кресі виходить“. По думці п. Васильєвського відбудова Польщі такої, якою вона є нині, тобто з „кресами сїдними“ і з границями, яких поляки навіть ніколи не надіялися, це засада Шасудського. Шасудський, вернувшись з Маджбурга, аби не розбивати польських сил, прийняв Дмольського, що ділав уже в Парижі, представителем Польщі на мирову конференцію. Це представництво доповнило лише своїми довіреннями людьми (між ними і п. Васильєвський). Вислаючи своїх довірених у Париж, дав їм Шасудський такі вказівки: Границю на заході беріть таку, яку дасть антага, а на сході будемо мати таку границю, яку самі хочемо. Коли йшла боротьба за Львів і Вильно і прийшлося рішати, що перше ратувати, то Шасудський, хоча як тяжко було йому лишати хлябедю своїх рідних Вильно, прийняв боротьбу за Львів. Що генерал Желіговський не забував, що він не з власної волі залиш Вильно, але на приказ Шасудського, не лиші — казав п. Васильєвський — яке не є ніяким тайком. Що торкається умови Польщі з Петлюрою в 1920 р., то тут Шасудський не мав на думці ніяких федеративних планів. Йому тодішло лише про те, аби від пок. Петлюри, як представника тодішнього українського уряду, дістати згоду на територію границю на сході і на основі тої угоди й умови завести на Волині польську адміністрацію і таким чином укріпити за Польщею посілання тих величезних просторів. — Такий був зміст промови п. Васильєвського, згодом близької до Шасудського і доброго знавця української справи (свого часу він вівши кілька публікацій на тему української проблеми).

Лист до Редакції.

Величезношановний Члене Редакторе!
Не відмовте помістити у Вашій шановній газеті отсього мого листа: В часі мого голодування в Українським Громад. Видавничім Фонді між членами Фонду і сторонніми людьми поширювано чуток, що пібіго в підвудю радянськму місію і, готуючи собі поворот на Україну та бажаючи прилаштуватися, бідношівцям, хоту передати їм майно Видавн. Фонду. Нею дошого досліджування взаємості виявити, що ті неправдиві чуток поширювані заступник „Українського Інституту Громадознавства“ у Фонді п. Микити Мандриця. Не маючи змоги реалізувати на це шляхом потягнення п. Мандриця до відповідальності перед судом, бо він тимчасово діє в Чехословаччині, я анімаційно сьомежитися до того, що на цім місці заявляю:

- 1) Ніколи я в радянській місії не був і не перетрагував про свій поворот на Україну;
- 2) Переговорів про передачу майна Видавничого Фонду ніхто бідношівцям чи кому іншому з анімацій не проводив;
- 3) Поширювання чуток про мої відвідування радянської місії, переговори про передачу і передачу майна Фонду є легітимним способом боротьби з отендним наміром мене скомпрометувати, а самі ті чуток є цілком неправдивими і наслідки провокаційними.

З правдивою повагою
М. Галаган.
Прага, 24. листопада 1938 р.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабієвич на Волині.
Ковель
30/XI Маруся Богуславка
1/XII Гейша.
2/XII Вів.
3/XII Барон Кімєль.
Камінь-Камінь
4/XI Маруся Богуславка
5/XII Гейша.
6/XII Барон Кімєль.

9-7

Надзвичайні дати на потреби „Рідної Школи“ змозжили ВП: імж. Василь Рижівський 62 зол. як збірку від останніх гостей з нагоди вінчання в Волинській Рижівської, ухліченого Богослава з п. Зонєю Недзівською яке відбудеться в Шалаточина дня 24. XI. п. р. о. Антін Літтрам, парох в Зарічу ад Делатія 67 зол. як збірку в церкві; О. Кисілевський в Гриніппах ад Товмач 10 зол.; Часин Т-ва „Луг“ в Бізью 15-90 зол.; місто улаженя забави в трамвайний празник св. Михайла; Штотин Інституту Т-ва „Шалаточина“ в Колодні 23-60 зол.; нагоди вінчання свого настоятеля Михайла Залозожного; Медична Сесія при Українській Студент. Громаді в Кракові 10 зол. на покриття шкід, заподіяних дня 1. XI. п. р. і анічуть всі секції Української Студентської Громади в Кракові до скажання жертв на що шль. — ВП. Жертводавниця складала ширю поляку Гозова Упрва. 1004 1-1

ОПОВІСТКА.

До всіх майстрів, крамарів, промисловців і торговців Ярославщини. Просимо Вас на сьютячєні відкриття Товариства „ЗОРЯ“ в Ярославі, яке відбудеться в неділю дня 2. грудня ч. р. в 11/2 год. в полудне, в домі Т-ва „Родина“ (коло церкви). Товариство „Зоря“ об'єднує українців місцяного ремесла й промислу, кваліфікованих робітників, мушні та жінок, спомігас їх морально, културно та економічно, ратує в біді, нагай потреби, лугді, нестачі, обіцяється їхніми сиротами і вдовами, виконує молоді, заправляючи її до змілої праці, як головної підстави народнього і державного багатства. Тому гуртується всі разом, бо від Вашої єдності залежить Ваша краша доля! За організаційний комітет: Д-р Й. Пезенський, Тома Преторіус, Андрій Піагірський.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БЮЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВІНЧОВАННЯ продає за готівку і на рати від десятиків зіт у цілці краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бравати, золото, срібло, плачу найвищий ціни.

3 121-7

ГІБІН. Вислаю почтою за посилання, тою, оплачено, гарні, вибрані гриби (найменше 5 кг.) по 23 зол. за кізлю, також: помиди з чистих сливко в цукор, ботвичка 3 кг. 12 зол.; правдива овеча бридиза в 5 кг. ботвичках за 15 зол.; волоські оріхи 5 кг. за 18 зол. та великі сусені групи 5 кг. за 12 зол. — Ф-ма М. Шуммер, Косів м. Коломні. 957 4—10

ФРАНКИ, капи, дивани, хідники, автоматичні стори, поручає по найвишній цінах. Склад меблів, декоративні постелі Йосиф Шустер, Львів, вул. Рутівського ч. 10. 955 4—10

ШОВКИ, велюри, корони, долати до крапастих, найкраще Бляуштайн, ауд. Валова ч. 11. 828 3-6

МДНІ браніолети, також інше бжжутерію поручає дешево Дембровскі - Розважєвскі, Львів, (Готель Жоржа), Тел. 27—29. 9181 23-2

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, ауд. Вішневського Поля ч. 1. (біля Зеленої). Тел. 59 60. 921 1-5

ТАЛАНОВИТИЙ мистець різьбар, модлодй, милої поверховності, хочє цєю дорогою налязати на ібачності в натримонаційній піді в културному, багатому містку, яка допоможе йому стати на життєво матеріально незалежний. Коку ярим багатства залежить на славі, нестай найнише: Варшава, Тампа 1. Józ. Bieda, для Волиня. Віроісповідання і він байдуж. 1005 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст нехут артїста, сервіс і жолуза

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Пересвітлення Рентгеном. 24—24

КОНКУРС

Гозова Упрва „Рідної Школи“ ропиує вже в третє конкурс на днї садн подієвості в своїй середній школі. Всі середньо-шкільні учительські кандидати, що посядають іспити в освітньому речіні і рефлексують на поєдні в школах „Р. III“, повинні негайно звести подання до Гол. У. „Р. III.“ у Львові, Ринок ч. 10. 1003 1-2

Д-р Манарушка ар

Присилайте передплату!